

REDACTIA

Incl. strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria :
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
Luna de Duminică pe un
— 4 coroane.
Pentru România și
trăinătate pe an :
40 franci.

Inscrisiile nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

INCONȘTIENȚI ORÎ CRIMINALI.

În decursul ședințelor din acest
an ale Sinodului eparchiei Aradului
amicii noștri, majoritatea acestui
Sinod, au avut o atitudine nu se
poate mai conciliantă față de repre-
zentanții sistemului mefianist, contra
cărui luptasem în trecut.

Voiam să dovedim că voiim pacea
tabere fi aceleiași biserici.

Se părea că până la un punct
sunt pătrunși de necesitatea acestei
păci și cele două nuanțe ale minori-
tății din Sinod. Așa că Vineri credeam
că facem alegerile în deplină armonie.
Ce s'a întâmplat însă?

Sâmbetă înainte de ședința Sino-
dului, minoritatea a ținut șfat sub
conducerea dlui magnat I. Gall, sosit
anume pentru a dirige, de după
culise, atitudinea minorității, deși de
la Sinod ceruse concediu spunând
un neadevăr: că este bolnav.

Ne pomenirăm astfel că Sâmbetă
după amiază din cunoscuta „cance-
larie“ aradană eșise vestea despre
un protest ce s'ar fi înaintat guvernului
contra alegerii dlui Mangra. Nimeni
nu punea preț însă pe afirmările eșite
din „cancelaria“ care liferează articole
la „Egyetértés“ și „Magyar Szó“.
O sinucidere morală ca aceasta — să
se ducă la guvern cu protest —
nu-i venia nimenui să creadă despre
bărbați maturi, membrii ai bisericii
noastre autonome.

Ni-s'a afirmat însă că da, pro-
test se va înainta Sinodului și
Congresului Național bisericesc. Dar'
Sinodul s'a închis fără să vedem
acest prot st.

Cu posta de Luni trecută P.
S. Sa episcopul Goldiș a primit apoi
protestul, într'un plic scris de Dori
Popescu, notarul demisionat, cuserul
I. P. S. Sale metropolitului
Mețianu.

N'am făcut însă întrebuintare de
informațiunile ce aveam. Acum însă,
că „Gazeta“ (de la 13 o.) aduce
relațiuni despre „protest“, suntem
necesitați a ne ocupa și noi de acest
nou produs al patimilor condamnabile.
Aici am ajuns deci: de la diplo-
mătonia magnatului Gall (venit să în-
demne pe o parte a bihorenilor să
votoze alb, ca astfel mefianștii să
apară mai mult de cât șeaze cât sunt
aleși în Bănai) eată-ne la o „cerere“
năvălă și ne-avenită ca formă și de-
testabilă ca valoare intrinsecă și ca
intenție.

Alegerile petrecute adevărat în Sinod
— în cazul prezent alegera de vicar,
care și din punct de vedere canonic
a fost îndată aprobată de capul Sinodului,
de P. S. Sa episcopul, — nu se pot
dificulta nici protesta. Cât despre
decise de ale Sinodului, eată dispoziția
„Regulamentului afacerilor interne“:

„§. 58. Contra concluderilor sinodale nu
se admite nici un fel de remediu. În cauze

grave principiale și de competență, mi-
noritatea dacă va enumera cel puțin 10 (zece)
voturi, este îndreptățită a cere ca respectiva
hotărâre sinodală să se aștearnă congresului
ca for arbitrar, spre decideră. Astfel de
cerere are să se facă în scris, în timp de
48 oare de la enunțierea concluderilor re-
spectiv; iar Sinodul nu o poate denega, ci
notificându-se prin președinte, cererea se
trece la protocolul ședinței și se efectuește
la timpul seu din partea biroului“.

Dar' subscriitorii cererei, 14
la număr, nici n'au căutat ei basă
legală, ci ea niște minori intelectuali
au crezut că dacă nu pot să se
bucure de alegerea făcută, cel puțin
să supere pe alții.

Se înțelege, nu și-au ajuns scopul.
Cererea lor nu poate avea alți
sortii de izbândă, decât să sporească
actele de pus la dosar. Eară dacă se
va înainta la Congres, cel puțin
ne vom răfui odată și acolo, ca și
la Arad, cu aderenții I. P. S. Sale
Mitropolitului. I. P. S. Sa va avea
prilej să se convingă cât de mult
România detestează această școală
de pătimăși meschini și nesocotiți.

Motivul ce invoacă subscriitorii
cererei contra alegerii este că dl
Mangra „fiind suspendat de înaltul
guvern“, nu putea fi ales. Dar admi-
țând acest rușinos pretext, noi n'am
mai putea alege d'acel încoale pe
cine voim, ci numai pe cine ne
lasă guvernul!

Pentru-că cine ar putea impe-
deca guvernul să nu ceară dela ori
care episcop ori mitropolit cercetare
disciplinară în contra ori și cărui can-
didat la vre-o demnitate în biserica
română? Și găsindu-se episcop ori
mitropolit absolutist, cum a fost Me-
țianu, care a ținut șapte ani suspen-
dat pe un profesor nevinovat, cine nu
înțelege, că dreptul nostru autonom
ar deveni iluzoriu? Cine nu înțelege
crima ce sevrșesc cei cari vor să
dea asemenea explicație și să recu-
noască guvernului dreptul de a face
în Statutul Organic asemenea spăr-
tură?

Cererea întreagă se bazează de
altfel:

1. Pe un neadevăr sfruntat: dl
Mangra nici-odată n'a fost suspendat.

Eată, într'adevăr, actul con-
sistorului aradan sub Nr. 2914/893
adresat direcțiunii seminariale:

„Arătându-ne Înaltul minist' reg. ung.
de culle și învățământ că ieromonachul
nostru și profesor seminarial, Vasilie Mangra
este cel mai periculos agitator național și
provocător se ocupă cu politica militantă, ne-
compatibilă cu pozițiunea sa de ieromonach
și profesor seminarial, și susținând că acel
ieromonach ca profesor seminarial ar pro-
paga și în elevii săi învățături periculoase:
a corut și cere cu insistență strămutarea
lui din postul de profesor la altul, unde
să nu aibă ocaziune a lăși atari învățături
periculoase“...

„Acest consistor află cu cale a dispune,
și până la decideră cauzet sale disciplinare,
ca de la 1 Septembris (1893) stilul nou
până la al'tă orânduială să fie absolvat de
postul de profesor seminarial și să treacă

în gremiul consistorului de aici cu do-
tațiunea de până acum, ori să treacă la
mănăstirea Holbș-Bodroy în condițiunile cores-
punzătoare psișionet sale“.

Dacă era să fie suspendat și
considerat ca nevrednic de a ocupa
demnitate în biserică, nu l'ar fi ales
în 1898 Sinodul asesor referent
în consistor, cu voturile chiar a
celor cari au subscris acum pro-
testul.

2. Protestul se mai întemeiază
pe necunoștința până și a celor mai
elementare principii din legea no-
astră bisericească. Autorul vorbește
adeacă de alegerea dlui Mangra cu
30 voturi „contra 20 voturi“, par'că
dând bilele albe însemnează că al
arăt pe cine voiești și n'ar fi ne-
găsiunea dreptului de a nomina pe
cel considerat de tine ca vrednic.

Votarea a fost secretă și cu a-
celeași drept ar putea să vină mâne
alți 14 deputați, să afirme că ei vo-
tând alb, n'au recunoscut corectita-
tea alegerii și prin urmare protes-
tează.

Se poate admite astfel de inter-
pretări stupide ale luminoasei noastre
legi bisericești?

3) Subscriitorii cererei vorbesc
de „majoritatea deputaților distric-
tului Oradea“ și de „drepturile
speciale“ ale acestui district, plângân-
du se că „s'a impus de vicar o per-
soană pe care nu o vor!“

De când însă la alegerea de vi-
car, trebuie să decida voturile unui
district, ear nu majoritatea Sinodului?
Decând într'o alegere de felul acesta
trebuie să prepondereze interesele și
drepturile speciale, ear nu cele gene-
rale?!

Dar admitând rezonarea asta, în-
tot-deauna minoritatea ar decide asu-
pra mersului lucrurilor din biserică!

Rău trebuie că li-a întunecat pa-
tima mintea, de au putut să sub-
scrie asemenea imbecilități.

Acum se dovedește deplin, că
în intrigile lor pela Budapesta, unde
au intervenit să nu se expedieze la
Arad actele referitoare la rezolvarea
favorabilă a cauzei dlui Mangra, dlui
Gall și Mețianu au mers așa de d-
parte cu ura, că au uitat de inte-
resele sfinte ale bisericii noastre
autonome.

Rușine și degradare.

România va înțelege acum, de
ce amicii noștri au luptat cu atâta
înverșunare și de ce și noi adesea
am fost poate violenți combatând
sistemul mefianist. După cele știute,
își poate adică închipui ori și cine,
cam ce a făcut Mețianu și aderenții
săi când era la putere, dacă se dedă
la asemenea fapte condamnabile chiar
și acum, după-ce în diecesă Aradului
a fost condamnat definitiv și fără
apel.

După căderea sistemului mețian-
nist, noi am voit pace frățească, ele-
mentele destoinice din ambele tabere să-
și deș mână, pentru îndeplinirea unei
lucrări de interes comun.

Ei vor însă război, și în pați-
mille de cari s'nt coplesiiți, își uită
de sine și merg până să loveas a în
chiar așezămintele noastre cele mai
scumpe.

Dacă am fost tari ca să dărimăm
școala aceasta, fi-vom la postul no-
stru să parăm însă și loviturile cri-
minale.

Ca în evul mediu. Citim în „Magyar-
ország“ (del' 11 c.) următoarele:

„Contele Andrassy Tiber ține în aren-
dă, dela stat, 40—50 mil jugăre de pădure
în munții Gelului. Pentru această întindere
uriasă de pământ plătește 500 fl. mari și
laft. Va să zică un crucer pentru va jugăr
cadastral. Camera erarială, în schimbul a-
cestei sume, mai ridică prin manți și co-
lba de asf. Ba încă ordonă pădurarilor săi
și păzitorilor să aibă grije ca drepturile a-
rendatorului să nu fie călcate de vinătorii
iliciti.“

„În păduri sunt și pășuni, ear' pe
pășuni turme de oi. Între muși însă e
foarte greu să țină turme de oi fără câni,
pentru că pe acolo sunt lupi mulți. Câni
ciobanilor ar lua însă la goșă cerbi și
căprioarele. De aceea arândatorii pășunilor
na pot să țină câni. Cu alte cuvinte vână-
tul domnesc este mai favorizat de stat de
cât oile bietului popor“.

Comentari credem că nu mai trebuie să
facem!

Țarul nu face visite. O tele-
gramă oficială din Petersburg desminte
știră respândită în foile din străin-
tate, că Țarul Rusiei va călători la
Viena, Paris, Roma, București și Sofia.
Peste tot — spune telegrama — nu s'a
lăsat nici o dispoziție referitoare la vre-o
călătorie a Țarului, ci după-cum se presu-
pune, vara aceasta va petrece-o în Crimeea.

Exposeul contelui Goluchowsky.

În ședința de ieri a Delegațiunii,
contele Goluchowsky și a ținut exposeul.
El accentuează situația sigură a Europei,
în care pacea prin nimic nu a fost
tulburată în aceste din urmă luni. E
speranță că și în viitor se va menține
aceeași situație. Visita la Berlin și pri-
mir'a entusiastă ce 'i-s'a făcut monar-
chului nostru ac'o, sunt o garanție a
păcii și mai ales un semn vădit al întăririi
principiilor pe cari este clădită foarte
solid alianța de pace din Europa centrală.
Spune că nici situația d'n Balcani
nu este cu nimic amenințată, fiind în pri-
vința chestiei balcanice o perfectă înțelegere
între statele din Europa centrală și între
Rusia.

În privința războiului englezo-bur
spune că nici el n'a alterat relațiunile
dintre marile puteri europene cu Engitera.
Credem exchisă eventualitatea de a se
intervenți într'un împăciuirea celor doi bel-
geranți, mai ales că o asemenea acțiune
numai atunci ar avea șanse de reușită,
când ambele părți ar dori ac-asta, ceea
ce nu se poate însă afirma.

Atinge apoi carăși chestia repre-
zentării, prin consulat, mai accentuate a
monarhiei în continentele îndepărtate.

Cei 14...

Ca cititorii noștri și întreg publicul român să înțeleagă noima cererilor de care ne ocupăm în primul articol de azi, trebuie să dăm aci și partea personală a afacerii.

Au subscris cererea:

1) Ion Pap, protonotar al com. Bihor;

2) George Roxin, solgăbiru în cercul Tincei;

3) Al. Filip, notar în com. Bihor.

Va să zică trei slujbași d'at stăpânirii.

4) Nicolae Zigre, cel ale cărui socoteli dela fundația „Zsiga” au fost reînăpăiate de Sinod și sub responsabilitate personală i-s'a ordonat să trimită urgent, cu acte justificative, socotelile pe 3 ani îndărăt; — d-sa mai e și cuscrul al mitropolitului Mețianu, soacru fericit al unuia dintre frații Popescu, are doi fiți stipendiști. Este secretar al Consistoriului din Oradja și avocat și s'a speriat rău de când s'au slevat afacerile de incompatibilitate. Mai ales că alegerea d-sale de secretar nu e de loc clară!

5) Protopopul Păcală, tovarăș „la fundație” cu cel de mai sus;

6) Voicu Hamsea, frate al archimandritului Hamsea, cărui magnatul Gall i-a dat un atât de bun certificat;

7) Traian Putici, cumnat cu archimandritul Hamsea care ar fi dorit să ajungă vicar.

8) Protopopul Moga, frate de cruce cu protosincelul Pap, care lua ca sigură alegerea sa.

9) Protopopul Roxin, care a fost făcut preot fără a avea decât un curs teologic (avea însă parale!) ear „matura” și-a luat-o (toată lumea știe cum!) chiar în preajma alegerii sale de protopop.

10) Protopopul Serb (Beliu), earăși creatură a fostului sistem, care de asemenea a făcut examenul de cl. VI, VII și VIII, precum și matura, ca administrator. Se genează și el că se vede cu briu roșu.

11) Protopopul Filip, creatura fostului sistem, sub care a fost făcut protopop după-ce la bătrânețe l'au tre-

cut prin „matură”, că n'avea studiile cerute de lege pentru a pute fi protopop. Este ajuns în vârsta copilăriei, tot timpul dormita în Sinod.

12) George Roxin care va fi el bun notar, căci are diploma, dar în chestii bisericești și școlare este — chinez.

13) Florian Duma, care se va fi mirând și el cum a ajuns în asemenea companie, în care interesul obștesc este noțiune necunoscută.

14) George Ardelean, zis și „taica Napoleon”... Despre d-sa nici rău nici bine nu putem scrie și nici nu e lipsă. Cine nu cunoaște această hazlie figură a Sinodului? Și noi nici nu-l luăm în nume de rău că a subscris protestul, pentru-că chiar în aceea seară a făcut amendă onorabilă: seara a prăznuit, împreună cu noi, la „Kanya”, alegerea de vicar a d-lui Mangra.

Se înțelege, că pentru asemenea ipochiment dl Mangra este o spaimă. Căci ajungând el vicar, unii își pot lua adio de la deputăția din Sinod, deoarece ce nu se vor mai tolera voturi false, ca în trecut. Alții se tem de p'nia binemeritată, și mai toți că vor fi puși la reson ear nu vor mai rămâne mărimi à la Voda 'n loboda, ci vor fi puși la muncă constituțională, unde repede li se descopere neputința și serăcia de duh.

Dl dr. Rațiu, conducătorul „autoritatei” din Sibiu, să ne arate acum ce merite naționale au domni de mai sus? Când, unde și la ce adunare ori conferință națională au luat parte, că „Tribuna” îi dă întruna zor cu „naționalismul” d-lui Hamsea și a aderenților sei.

Mă observăm, că protopopii bihoreni subscrisi pe protest sunt conveniculiști pe cari i-am demascat în preajma alegerilor că complotază contra episcopului, duși de nas de dl Zigre.

Lăsăm ca opinia publică să judece dacă asemenea companie, chiar alipindu-i-se plasturi lungane cu Hamsea și Putici, poate avea autoritatea să c'ara censurarea unui ast d'virșit sub înaltul presidiu al unui episcop, despre care și dușmanii sei recunosc că știe perfect legile bisericești și este un canonist de frunte în biserica ortodoxă română. Indeoșeb, în afaceri de alegeri petrecute în Sinod, este for suprem!

Revista externă.

Triumful naționaliștilor.

Parisul, cetate socialismului, pare că a fost cucerită de naționaliști.

Eată rezultatul, publicat de ziarele franceze:

În 49 locuri, rezultatul a fost proclamat:

În 31 s'a declarat balotagiu. Naționaliștii aieși au fost 30.

Gubernamentalii aieși au fost 19. Naționaliștii au câștigat 9 scaune.

Totalul voturilor naționaliste e de 184 616

În 1896, numărul voturilor opoziției monarhiste și revisioniste nu era de cât de 93 000.

Deci voturile câștigate, în timp de patru ani, se ridică la cifra de 91 616.

Parisul, care acum în urmă căzuse în mâna dreyfusarilor, și panamiștilor, a triumfat spre onoarea Franței întregi.

Verdictul solemn ce l-au dat alegătorii Parisului, a fost dat în favoarea aceluia cari s'au sacrificat pentru apărarea patriei franceze.

Drumont, Guerin, Derouède, François Coppée și Jules Lemaitre, sunt oamenii acclamați mai mult acum în Paris.

Victoria câștigată de naționaliști a întrecut chiar speranțele naționaliștilor. Acest succes strălucit lasă să se întrevadă mari speranțe pentru viitorul Franței.

Cu toate că Déroutède, Buffet și Marcel Habert au fost condamnați de înalta curte, poporul francez a protestat dând majoritate adrebitoare naționaliștilor.

Poporul francez a recompensat cu prisosință pe exilații și proscriși cărora înalta curte le-a găsit o vină, că știu să și iubească patria și să se sacrifice pentru apărarea ei, pentru susținerea prestigiuului bravei armate franceze, singura care a rămas neoscăvilită de virusul cosmopolitismului și necoruptă de aurul Reinachiilor și Rotschildilor.

Reușita unor naționaliști ca Gaston Mery, redactor la ziarul antisemit „Libre Parole” a lui Barrillier, Galli, directorul ziarului „Le Drapeau” Doussat și alții, sunt preludiul triumfului definitiv al naționalismului, regeneratorul Franței. Dreyfusarizii și panamiștii de la guvern s'au îngrozit de acest neașteptat succes obținut de naționaliști. Ei acum încearcă o ultimă sfortare la balotagiile de Duminecă, când nădăjduesc să repare pierderile ce au avut Dumineca trecută.

După numărul cel mare de voturi, obținut de naționaliștii poști în balotaj, se poate prevedea mai mult ca sigur că naționaliștii vor înregistra tot aceleași succese ca și Dumineca trecută.

Și dacă speranțele naționaliștilor, vor fi realizate, majoritatea membrilor, în consiliul comunal din Paris, va fi formată din naționaliști.

Naționaliștii, dușmanii cosmopolitilor și ai evreilor, în curând vor deveni stăpâni Parisului, nu însă prin desordine și ilegalitate cum au venit socialiștii, ci prin ordine,

bună-voință și aclamațiunea poporului francez.

Prisonierii și proscriși naționaliști pot fi fericiți că Franța adevărată e cu ei.

(A. N.)

Răsboiul buro-englez.

Englezii sunt plini de mândrie și veseli că Roberts a intrat în Kronstadt.

Eată de altfel știrile mai noi:

Londra, 14 Maiu. Burii s'au retras din Kronstadt ducând cu ei toate vagoanele că ferate, precum și muniția. De als mândri și hrana pentru vile ce n'au putut duce, au ars. Vreme să strice și calea ferată, n'au mai avut. Generalul French deja Vineri seara era apro pe de oraș. Burii erau acolo 8000 cu 8 tunuri.

„Times” primește din Kronstadt știrea că Krüger a sosit la Lytleburg, noua capitală a Oranjului. Aici s'a ținut o ședință a Volk-sradului. S'a decis ca toți locuitorii, fărăosebire de naționalitate, să lupte înainte, dând tot ajutorul lor comandelor bure.

Burii se întăresc pe mahurile rivului Vaal.

Mafeking, 14 Maiu. Pe mâne se așteaptă sosirea oștirilor engleze. Hrană în oraș nu este de cât atâta să se ajungă cel mult două zile.

Porumbeii călători.

Știrile militare. — Barca lui Noe. — Porumbel călători — În Rusia — În Germania. — În Franța. — În România.

Se știe, că după regulile tactice, cavaleria trebuie să adune știrile, cari să orienteze armata; dar o informație, or-cât de importantă, trebuie să vină la timp ca să fie de întrebuințat.

Prin oameni, însă e foarte greu; cicliștii merg mai repede, dar numai pe drum, telegraful e și mai repede decât cicliștii, dar are nevoie de sirmă, care poate fi tăiată și telegrama interceptată. Atunci lumea militară s'a gândit la porumbeii călători, stafeți foarte repede, care ia veșnic drumul cel mai scurt.

Dar porumbelul nu e credincios decât hulubăriei sale. Cavaleria era deci nevoită să corespondă cu puncte fixe, de unde să telegrafeze știrile sale. Dar cum să transporte păsările? Aci era dificultatea cea mare. Se gândiră atunci, la hulubăria mobilă. Ideia nu-i nouă, nil novi, cum ar spune latinul. Aici la Noe era deja cea mai mică-cătoare hulubărie.

Azi barca a luat altă formă. E pur și simplu o casuță de porumbel pe roate, care poate urmări trupele în mișcările lor. Dels aceste puncte mobile, cavaleria putea trimite știri la locurile fixe, pe unde s'au scos păsările. Dar, o, câți de dar întră într'un articol de gazetă! — trăsura aceea nu

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

Fantasia... bucureșteană.

E o zi posomorită de primăvară; dar e zi de sărbătoare — mare repaus dominical.

AI observat dumneata, cititorule, câte progrese a făcut opinia publică de când avem legea repausului dominical?

E zi de sărbătoare?

Pe stradele principale e o mișcare febrilă neobișnuită.

Mulțimea circulă cu mare greutate; grupuri se aglomerează la răspântii, unde discută ferbinte; toată lumea e cuprinsă de nervozitate.

Miroase în aer, nu, după expresia clasică, a iarbă de pușcă, — din norocire, moravurile poporului nostru sunt mai blânde decât ale altor popoare, mai civilizate chiar, — miroase a — ghiontuială.

Dar' ce? De ce fierbe lumea?

Se face o manifestație populară monstră în contra guvernului, care vrea să treacă

prin camera à la vapeur legea pentru înființarea „Monopolului bănturilor spirituoase!”

De când ne bucurăm de binefacerile regimului parlamentar, n'a trecut această țeară printr'o agitație mai grozavă.

Drept să spun: să merg la manifestație, n'am curaj, fiind-că am aflat că guvernul este hotărât să reprime cu toată energia mișcarea populară, și n'am poftă să-mi stric vre-un os pentru o simplă curiositate de gură-cască.

Pe stradă să mă plimb, e foarte frig; și afară de asta, te pomenești că mă încure în vre-o discuție și-mi capăt beleaua... Cine știe dacă nimeresc să mă adresez în mulțime cuiva de aceeași părere cu mine! și 'n astfel de împregiurări, un om ca mine, care nu înțelege mândria eroismului civic, trebuie ori să discute cu oamenii de aceeași părere, ori și mai bine să n'aibă nici o părere.

Dar' dacă n'ai nici o părere, în astfel de împregiurări, când mai toată lumea are o părere, ești în primejdie să superi pe oricine are una.

E mai bine așa, dar' să mă retrag discret într'un colț și să tac.

Intru într'o berărie și aștept să pice din moment în moment ediția de seara a

ziarelor politice... Sunt tare nerăbdător să aflu ce a fost la manifestație.

E lume destulă și în berărie. Un cunoscut mi-se așează alături.

— Ei ce zici?

— Ce să zic? răspund eu... Bine.

— Cum bine? Asta e bine?

— De! zic; știu și eu?

— Cum, știu și eu? Dacă dumneata, cetățean care te pretinzi...

— Ba, zic, pardon, nu mă pretinzi de loc.

— Nu e vorba că te pretinzi, dar' ești; ești un om, care va să zică, mai instruit, și ai datoria, mă înțelegi; fiind-că dacă unul ca dumneata stă indiferent și nu se interesează, atunci să-mi dai voie să-ți spuie...

— Nene, zic eu...

— Ce, nene!... Aoleu! Vai de biata țeara asta! O să ajungă rău, domnule! o să ajungă rău! fiind că nu mai este patriotism și totul se vinde, și sunt oameni, mă înțelegi, cari ar merita...

Și omul meu ridică tonul așa de tare încât toată lumea dimpregiur își întoarce privirile către masa noastră... Eu aplec ochii și cu tonul foarte blajin.

— Să mă crezi că și pe mine...

Ei ridicând tonul și mai sus:

— Ce, și pe dumneata?... Când vine, mă înțelegi, un guvern ca bandiții, fiind-că n'are cine să-l oprească de a lovi în tot ce e mai scump, pentru care nu mai există nici o apărare, fiind-că tăcem toți, și eu și dumneata și dumnealor (arată pe cei dela mesele apropiate) ca niște lași, fără nimica sacru, mă înțelegi! fraște că are să-și bată joc de poporul întreg... Al dar' nu mai merge! Poți dumneatale, mă înțelegi, să zimbesci și să ridică din umeri, par-că ai fi străin, nu...

— Da, nu ridică din umeri, domnule! nu zimbesc, nu zimbesc, domnule; mă eartă!

— Țal!...

— Lasă, zic, plătesc eu...

— Mersi! Las' că avem și noi cu ce plăti atâta lucru!... Nu ne-a jupuit până acum de tot guvernul bandiților dumneavoastră!

— Al meu? guvernul meu?...

— Las' că știm noi... Țal!!! surdule!

Plătește și pleacă foarte năcăjit.

Noutăți

Arad, 15 Mai 1900.

Mitropolit, nu glumă. Ni-se scrie din Sibiu: „Zilele acestea au fost mai multe sfaturi la curtea mitropolitană d'acel. Mitropolitul se arăta foarte radios, ear noul arhiepiscopu onorar, umbra și mai misterios ca în trecut. În cele din urmă treaba a răsuflat și în public: I. P. S. Sa a primit dela cuscrușeu Dori din Arad un protest—contra alegerii dlui Mangra, zice-se—care va pune în lumină stranie lucrurile de pe la Arad, unde ei-că totul merge rău acum mai ales, că dl Hamsea nu s'a putut alege vicar. Protestul ar fi subscris de fruntași de prin Bihor și de pre la Banat.“

În altă parte a ziarului nostru ne ocupăm de acest „protest“, precum și de faimoșii „subscribenți“. Așteptăm ca protestul să fie și publicat în „Telegraful“, că altfel opera I. P. S. Sale Mitropolitului Meșianu n'ar fi completă.

14 zile temniță pentru duel mortal. La 17 Aprilie 1899 Mathisch, sublocotenent în rezervă a împușcat în Loeben, în duel, pe Ianuske, presidentul burschenschaftului Cruscia. Tribunalul din Budapesta l'a osândit ori la 14 zile temniță de stat. Probabil că l'au dat numai atâta din cauză că duelul se provocase dintr'o discuție, în care Ianuske insultase pe Ungurii.

Instalarea protopresbiterului Buziașului Ioan Pepa, se va face *Duminecă în 7/20 Maiu în Buziaș*, prin comisarul consistorial, protopresbiterul Lugoșului Dr. George Popovici însoțit cu asistență imponentă după un program bogat și bine chipzuit. Actualii conducători ai tractului Buziaș, Aureliu Drăgan, administratorul protopresbiterial și comisarul școlar, Ioan Marcu, își dau silința ca împreună cu clerul și poporul numitului tract, instalarea să succedă pe deplin din toate punctele de vedere.

2000 Unguri peritori de foame. Ziarele unguerești aduc știrea, că în Ciongrad în mijlocul Cănaanului maghiar, sunt peste 2000 Unguri, cari mor de foame. Ei sunt adică lucrători la regularizarea apelor (Kubikos) și în lipsă de muncă, n'au nici un alt venit. Mai ales că nici nu-i primește nimeni, în altă parte, mergându-le vestea că sunt socialiști zurbagii!

Totuși statul umblă să aducă în țeară coloniști ciangari!

O știre senzatională. „Apărarea Națională din București scrie: „Prin înaltele cercuri politice din capitală, circulă șvonul că dl ministru de externe, în urma intervenției pe cale diplomatică din partea autorităților regatului Serbiei, a cerut ministerului nostru de interne, și acesta poliției capitalei, să aresteze mai mulți emigrați sârbi, aflați în capitală, cari fac parte dintr'o asociație secretă, urzind un complot în contra vieții Ex-Regelui Milan. După cât se afirmă, poliția noastră de siguranță a și început urmărirea contra acestor refugiați politici. Printre ei se găsesc persoane cari au ocupat slujbe înalte în regatul Serbiei. Deși faptul să ține în cel mai strict secret, putem afirma că doi sârbi au fost deja chemați la poliție spre a fi interogați.“

Liga Culturală, secția Bacău, Duminecă 30 Aprilie a. c. orele 2 p. m. D-na Neli Cornea a ținut conferința „Artă și Patriotism“ în Sala Palatului Municipal. Venitul este destinat pentru sporirea fondului Milionului Ligei.

Faptă creștinească. În loc de cucuță peritoare, economul George Crișan cu mama sa Maria, din Șieitin au cumpărat în memoria decedatului lor frate și fiu un *apostol* în valoare de 6 fl., primească donatori și pe aceasta cale laudele bine meritare pentru aceasta faptă creștinească.

Necrolog. Cu inima frântă de durere se anunță trecerea din viață a Prea iubitului nostru fiu, soț și frate Aureliu Jurca, învățător gr-or rom. pensionat răposat după lungi și grele suferințe Duminecă în 30 Aprilie (13 Maiu) 1900 la orele 11^{1/2} seara Rămășițele pământești ale defunctului se vor înmormânta după rito gr-or. rom. în grădina bisericii din Cladova (com. Arad). Mercuri în 3/16 Maiu 1900, la orele 10 înainte de amiază. Fie-ți țărina ușoară și memoria binecuvântată! Michail Jurca, Zenovia Jurca, născ. Panea, ca părinți. Iuliana Jurca născ. Barna, ca soție. Augustin Jurca, Elena Jurca, Traian Jurca, Lucreția Jurca măr. Dascăl, ca frați. Nicolae Barna, Maria Barna, ca socri. Silvia Jurca, Constantin Barna, Athanasie Barna, ca nepoți. Parteniu Jurca, Vasile Jurca, Marta Jurca măr. Ganea, Ilie Jurca, George Crucean, învăț. pens., Elena Crucean născ. Panea, ca unchi și mătușe. Anna Jurca născ. Ilieșiu, Trifon Dascăl, Athanasie Barna, Maxim Barna, Maria Barna, Iuliu Barna, v. d. Sidonie Barna măr. Țucra, Petru Barna ca cumnați, v. d. Elisabeta Baba, născ. Crucean, Maria Țipareș născ. Crucean, Savu Ganea, ca v. d. și verișoare.

Revolta generală în Spania. Provinciile Barcelona și Valencia sunt declarate în stare de asediu. Tribunalele militare încep să funcționeze la Barcelona; se fac cercetări asupra persoanelor cari au fost arestate. Tulburările urmează la Valencia. Manifestanții resistă gendarmilor.

La Sevilla spiritele sunt foarte agitate. Prăvăliile sunt tot închise.

Din pricina evenimentelor din provincie, Regina-regentă a renunțat de a merge la balul ducesei de Saiten.

Tinerimea școlară dela gimnasiul superior fundational din Năsăud invită la maiatul, care se va aranja în Năsăud Duminecă în 27 Maiu st. n. 1900 în grădina gimnasiului, ear le cas de timp nefavorabil în sala de gimnastică. Începutul la 8 oare p. m. Prețul intrării de persoană 1 coroană. Venitul curat e destinat pentru fondul de utensilități la gimnasia. Suprasolviile și oferte marimonioase se primesc cu mulțămintă și se vor cuita în raportul gimnasiului anual. *Comitetul aranjator.*

Avis. Imi iau voia a atrage din nou atențiunea stimaților domni, cari au primit *liste de colectă pentru masa studenților din Brașov*, ca să binevoiască a mi reînnoia listele de colectă, ori care ar fi rezultatul colectei. Fixez ca termen *ultim* spre acest scop ziua de 20 Maiu v. v. c., până la care termen rog a mi-se remite listele cu rezultatul colectei cu atât mai mult, cu cât în *Darea de seară II*, ce se va pune atunci sub presă — în cas de întârziere nu se vor mai pute publica. Brașov, în 27 Aprilie v. 1900 *Virgil Onișiu*, dir. gima.

ULTIME STIRI.

Victoria naționaliștilor.

Paris, 14 Maiu. Intreaga capitală e cuprinsă de un rar entuziasm. La balotagiul de ieri, naționaliștii au reperat o învingere. Dintre 30 locuri, 19 au fost câștigate de ei ear 11 aparțin diferitelor fracțiuni (radicali, socialiști etc.) Naționaliștii au astfel asigurată majoritatea în consiliul municipal. Presa naționalistă și antisemită aduce articoli elogioși parisienilor, cari prin voturile lor au determinat nu numai viitorul consiliu comunal, dar soartea Franței, care va trebui să scape acum curând de guvernul cosmopolit și dreyfussard. Se presupune anume, că încontra voinței Parisului nici un guvern nu se va pute menține.

Eri noapte, după proclamarea rezultatului alegerii, au fost mari manifestațiuni pe bulevarde și înaintea redacțiilor foilor naționaliste.

Presă guvernamentală recunoaște că aderenții guvernului actual au suferit în Paris o ireparabilă înfrângere.

pelea urma decât grosul armatei; partea luscă, care era nevoie să se lege, erau detașamentele, recunoașterile de ofiteri, care plecau înainte și a căror comunicare era nevoioasă. S'a căutat deci mijlocul spre a lua cu dinșii porumbeii cari să ducă știrile.

Se făcu fel de fel de încercări cu cușca, panere, saci, puse în tot chipul pe călă cavaleriei, căutând să ostenească cât mai puțin volatile și să le conserve toată apăsudina pentru o plecare repede. După care cari greutăți, reușiră să obiectuiască pe porumbel a reveni la hulubăria, în care fuseseră hrăniți câte-va zile. Acum, se puté trimite știri chiar unei fortărețe asediate și între două hulubărit mobile.

Dar alte greutăți se iviră. Păsările erau ostentive de călărie. Când mai ales era frig, ele se ridicau până la oare-care distanță, apoi se abăteau, greoaie ostentive. Aș pare că s'a găsit soluția problemei.

În Rusia, se dau câte 5—7 de patrulă de cavalerie. Călărețul le duce în spate, în o cușcă. Pentru distanțe de 25—30 de kilometri, ele vin în 20 până la 25 minute, așa că șeful detașamentului știe mișcările dușmanului, care se află la o depărtare de o zi de mers. Totuși, cușca de lemn ostentive prea mult pe păsările.

În Germania, s'au făcut încercări utilizând porumbeii din hulubăria militară din Strasburg și din Karlsruhe. Păsările erau închise în saci de pânză. Dar și aceasta s'a arătat nepractic.

În Franța dl general Paul de Benoist a descoperit un fel de cușcă, care nu ostentive întru nimic porumbeii. Sistemul cel mai practic e cel francez.

În România, de asemenea s'au făcut încercări cu porumbeii, în special între rețeaua forturilor și alte puncte. De observat că pe când în Rusia biletul se leagă de piciorul păsărei, în România, ca și în Franța, se fixează de una din penele cozii, așa că nu se vede de fel. Deci, porumbelul militar e la fel cu unul obișnuit.

Rămâne numai ca acele păsărele să fie obișnuite cu șgomotul detunăturilor, pentru-ca ele să fie întrebuințate cu cel mai mare succes în raporturile dintre trupe.

Dela

„Enciclopedia-Română“ cetire.

— UNA LA ZI —

„Impresario—omul care se ocupă cu înțipirea artiștilor în public.“

Vol. I, 805

Nota. Un impresario prin urmare este și dl Diaconovich, care și el înțipășază pe artiști în public, făcându-le biografia în „Enciclopedia.“

Nu mai vin gazetele... N'apuc să-mi aduc aminte de gazete, și eată o altă cunoștință se apropie și-mi cere să-i permit a sta lângă mine...

— Ei?
— Ei? repet eu.
— Îți place ce fac miserabilii?
— Care miserabilii?

— Ei, care miserabilii! derbederii! bandiții, care socotesc că, dacă se s'ring două trei sute, beți, gata pe scandal... Oamenii disperați, domnule, care pentru un picior omoară de tatășeu... Dar astădată li-s'a infundat... Auzi dumneata! În carne vie are să tragă! în carne vie!

— De, nene! zic eu...
— Dar adicăte, ce poștiți, dumneavoastră? adicăte, cum o ești o ceată de dăcauci, de haimanale de-ale dumneavoastră în uliță cu reteveii, guvernul...

— Eartă mă, zic; înțeleg să combați pe haimanale, dar să susți că sunt ale mele... mă iartă...

— Ce să te iert!... Dumneavoastră, oameni inteligenți, sunteți de vină, fiindcă stați indiferenți. Ea să fi mers dumneata cu mine și cu dumnealor teți (arată pe cei dela celelalte mese dimpregiur) să fi mers ca niște cetățeni convinși să facem și noi o manifestație... Dar nu! Noi stăm ca

blegii în cafenele și în berării, și în cluburi, și lășăm pe toți apelpisiții, care ard să pue ear mâna pe slujbușoare, ca să-și facă de cap și să răstoarne sub felurite pretexte...

— Nene, zic, t'e'i supără, eu în politică nu m'amestec, pentru că...
— Pentru-că?
— Pentru-că... mi-e frică...
— Frică?... bravo!

Și omul meu începe să rîză:
— Atunci, dă-mi voe să-ți spun, adicăte, că ești o mangafă...
— Sunt funcționar, domnule...
— Tocmai de aia! trebuie să aperi guvernul...

— Da ce? zic eu, cam plictisit... guvernul n'are altă apărare decât pe un conțepist ca mine?...

Omul meu îmi dă cu tifa, se scoală și pleacă grăbit, fără să-ți plătească halbele, pe cari le a beut una după alta... Lasă că i le plătesc eu! și nu-mi pare rău: mai puțin costă două halbe decât crudele-i lecțiuni de civism...

Dar iată sosește un băiat cu gazetele. Lumea i le smulge.

Iau și eu două: una guvernamentală și una opozantă.

Sunt om care iubesc adevărul și fiindcă-l iubesc, știu să-l caut. De mult mi-am făcut

rețeta cu care, în materie politică, îl poți obține aproape exact.

De exemplu.
Gazeta opoziției zice: „la această întrunire a noastră, alergaseră peste 6000 de cetățeni, tot ce are capitala mai distins ca profesioni libere, comercianți, proprietari și...“

Gazeta guvernului zice: „... la această întrunire a lor, d'abia se putuseră aduna în silă vre-o 300 de destrăbălați, derbedei, haimanale...“

— Atunci, zic eu, au fost la acea întrunire 3000 și ceva de oameni, fel-de-fel, și mai așa și mai așa.

Pe când deschid gazeta guvernamentală, să mă uit la ultimele informațiuni asupra scandalului, eată, că, întrând pe ușa din dos, vine la masa mea un domn ca de vre-o trei-zeci și cinci de ani și mai bine, cu o barbă neagră foarte bogată, însoțit de un tinerel ca de vre-o paisprezece ani — probabil fiul-său.

Amândoi, tatăl și fiul, se așează „sans feçon“ la masa mea și tatăl, foarte răgușit, îmi zice cu ton de aspră imputare:

— Ce citești porcăria aia, die?

— Pardon, zic eu.

Dar până să-mi mai zic ceva tatălui, fiul îmi smulge gazeta, o rupe și o asvirle sub picioare.

— Domnilor! vreau să zic eu.

— Ce, domnilor? țipă băiatul — Credeți că n'aveți să plătiți infamia? —

— Ce infamie, domnule?

— O să vă arătăm noi dumneavoastră tuturor, care ve solidarizați cu regimul banditesc —

— Cu regimul monopolurilor! adăogă tatăl răgușit.

Înțelegând că un tată așa de răgușit n'ar putea fi nici odată pentru monopolul beșturilor spirituoase, zic:

— Mă iertați, domnilor, cu cine am, mă rog, onoarea?

— Cu studenți! strigă băiatul!

— Bine, dumneata, se vede—dar tata dumitale —

— Care tată?

— Dumnealui! și arăt pe omul cu barbă.

— Nu i sunt, tată, domnule, strigă e-mul răgușit —

— ?—fac eu.

— Suntem camarazi!

— Camarazi! strig eu. Camarazi? și încep să rid —

— Domnule! zice bărbosul. Nu-ți permit să insulti tinerimea universitară!

Eu chem de grabă cheiul, plătesc iute și plec, după ce salut frumos pe cei doi tineri camarazi.

Caragiali.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

Două cărțile n-au sosit la redacție: 1. „Cântecul lui Adam când l-au scos din rai și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâia dată date în tipar”. 2. „Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusei, o povestire foarte frumoasă în versuri păstrate din bătrâni”.

Manuscrisele originale ale ambelor cărți se află la Academia Română din București, datorate de editorul. — Au apărut de curând amândouă în editura „Librăriei Ciurcu în Brașov”, de unde se pot comanda cu 12 cr. exemplarul.

Din „Noua Revistă Română”, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cu prius bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. H. ret, St. Hepites, E. A. Pangrati, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mircseu, D. Bungețianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — **Et-nografie:** Gustav Weigand: Românii din Sârbia și din Bulgaria-apuseană. — **Literatură:** G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schită). — **Pedagogie:** N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — **Miscarea literară și științifică:** Ioan Slavici: Vatra din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului”. — **Imaginația și felurile ei la copii** (conferință ținută la școala normală de institutele din Iași).

Suplimentul I: Din Bucovina. — Suplimentul și legea învățământului secundar, de N. Teohari, directorul gimnasiului părăsită. — Panait Zosin: Dulci și amare, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O

nouă ipotesă asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — **Notițe bibliografice.**

Suplimentul II: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie”, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovici — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni-s-au trimis următoarele două cărți: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuducescu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filari). Se poate procura de la autor în B. Lipșa. — „Povestiri și anecdotă populare”, de Domețiu Dogariu, inv. dirig. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară”, editată de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filari și se poate procura de la numita tipografie.

Din „Biblioteca Noastră”, rid'geată cu multă pricepere și îngrijire de dl Enea Hodoș, profesor la institutul preparandial din Caransebeș, au mai apărut de curând și ni-s-au trimis următoarele broșurele:

Nr. 29. „Balade populare”, opt la număr, alese din poeziile marelui nostru V. Alexandri;

Nr. 30. „Comoara”, „Capra cu șapte iezi”, două piese teatrale pentru copii, de N. Băiaș;

Nr. 31. „Două Novele”, de I. Slavici și A. Vlahuță.

Ca și cele de până acum, toate tref aceste din urmă broșurele ale „Bibliotecii Noastre” din Caransebeș — și ca tehnică, și ca cuprins sunt niște lucrări minunate, plăcute și folositoare pentru ori-și-care om cu carte, înosebi însă pentru școlarii mai înaintați. Ar fi un păcat să lipsească din casa fiecărui cărturar cu familie, dar mai virtos din bibliotecile noastre.

Fiecare exemplar se vinde cu 14 cr. (28 fil.) și se poate procura de la directorul numitei biblioteci, E. Hodoș în Caransebeș.

Tipografia
„Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri de bancă, Cărți, Ori-ce
de bancă, Broșuri, tipărituri.
Invitări la nunta, Anunțuri funebre, etc.
Cele mai moderate prețuri!!

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se cotesesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 15 Maiu n.
In Arad:

Grăul cel mai bun . . . cor.	7.80—7.40.
Cucuruz	5.10—5.20.
Săcară	5.70—5.80.
Orz	5.20—5.30.
Ovăș	4.40—5.—

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	9-48 vând	9,59
Lire turcești			—
Imperial (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		12.—
Galbeni	5.58		5.88
Napoleon-d'ort	9.48		9.36
100 Marce germane	58.50		58.96
Livre sterling	11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115 —
” ” cu micu	118.—
” brut cu toptanu	113.—
” ” cu mic	116.—

Porci :
(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 ”	55—56. ” ”
” 250—320 ”	54—55. ” ”
” până 250 ”	54—56. ” ”
mijlocie 240—260 ”	” ”

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului”

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul	cor. — 60 fil.
2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	” 1.— ”
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	” 2.— ”
4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	” —80 ”
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	” 2.— ”
6.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul	” 4.— ”
7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	” 2.50 ”
8.) „Răsboiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	” 1.20 ”
Prețul „Coroanei”	” 1.60 ”
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul	” 1.— ”
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul	” 1.— ”
11.) „Teoria Dramei” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	” 3.80 ”
12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț:	” 1.60 ”
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț.	” 5.— ”
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul, preț	” 1.50 ”
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	” 1.20 ”
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 filari spese postale.

„Tipografia Tribuna Poporului” Aurel Popoviciu Barcianu